

II.

§ 9.

Stattepligtig er al Indtægt i Penge eller Gjenstande af Pengeværdi (herfra dog undtaget den Formuesforøgelse, der hidrører fra Arv eller Forskud paa Arv), uden Hensyn til, hvorledes den anvendes, altsaa hvad enten den benyttes til egen eller Families Underhold og Betjening, Nytte eller Behagelighed; til Udvidelse af Næring eller Drift, til Afdrag paa Gjæld eller Formues Forøgelse, derunder indbefattet Erhvervelse for Bedkommende selv eller for Andre af Livrente, Overlevelsesrente eller deslige; til Gaver; til Eiendomsforbedring eller paa hvilken som helst anden Maade, hvortilmod der ikke svares Skat af den Indtægt, der hidrører fra Kapitalforbrug eller fra Laan og et heller af den Godtgjørelse, der oppebæres som Dagpenge under Ophold paa fremmed Sted og som Reiseomkostninger, begge Dele under Udførelsen af offentligt Hverv.

Alt medregne bliver saaledes navnlige Indtægt:

- a) af Agerbrug, Skovbrug, Havebrug, Industri, Handel, Haandværk, Søfart, Fiskeri eller hvilken som helst anden Næring, saa og Alt, hvad der er oppebaaret eller er at anse som Bederlag for Arbejde, Tjeneste eller Bistandsydelse af hvilken som helst Art;
- b) af Bortforpagtning, Bortfæstning eller Udleie af værligt eller uværligt Gods; den Leilighed, en Eier selv har beboet, beregnes som en Indtægt for ham efter den Leie, han ved Udleie deraf maatte have kunnet faa;
- c) af et Embede eller en Bestilling saasom fast Lønning, Sportler, Naturalydelser eller Emolumenter, ligesom af Apanage, Pension, Ventepenge, Klosterhævning, Livrente, Aftægt, Gaver, Understøttelser osv.
- d) af Rente eller Udbytte af alle Slags Obligationer, Aktier og andre inden eller udenlandske Pengeeffekter saa og af Kapitaler, der have været ublaante her i Landet eller i Udlandet, mod eller uden Pant, mod eller uden Forskrivning.

Bed al Indtægt, der hidrører fra Næringsbrug, er den Stattepligtige berettiget til at fradrage de Udgifter, som ere medgaaede til at holde Næringen i Gang (Driftsomkostninger); til Driftsomkostninger henregnes dog ikke hvad der er anvendt til egen og Families Underholdning og Betjening; selv om dens Medlemmer ved personligt Arbejde have medvirket til Erhvervet, medmindre Noget af disse stadig udfører en sædvanlig lønnet Medhjælperes Gjerning. Fra den Indtægt, som høves ved Embedslønning, maa de Udgifter fradrages, som Embedets Bestridelse har medført, ligesom de Pensioner og andre Byrder, der maatte paahvile Embedet, maa føres til Afgang. Ligeledes er Enhver berettiget til i sin Indtægt at fradrage ethvert i det paagjældende Aar indtraadt paaviseligt Tab, som hidrører fra Agerbrug, Handel, Industri eller anden til Dnsætning og Erhverv sigtende Virksomhed, samt det Beløb, som i dette Aar af ham er udredet i direkte Skatter, i Afgifter til Kommune eller Kirke, i Tiende, Fæste- og Forpagningsafgifter, Aftægtspræstationer og lignende Byrder, til blot Vedligeholdelse eller Forsikring af Eiendom samt i Renter af Prioriteter og anden Gjæld. Naar flere Eiendomme ere indbefattede under een Pansætning, bliver Prioritetsgjælden for hver enkelt af disse at beregne i Forhold til den Indtægt, de afgive. Naar en Eiendom ligger i flere Kommuner, beregnes Indtægten af samme, hvis det er et Agerbrug, i Forhold til Eiendommens til Kommunen hørende Hartkorn, og, hvis det er et Skovbrug, i Forhold til Areal.

§ 10.

Skatteaaret eller det Aar, for hvilket Skatteiligningen gjælder, regnes fra den 1ste April til den 31te Marts, men Indtægtsansættelsen foretages efter det Eigningen nærmest forudgaaende